

Kako je sultan spolnoval to, kar je svojim krščanskim podložnim v onem najvišem ukazu obljubil, kaže zgodovina od 1855. l. do zadnje ustaje.

Kakor je sleparil tedaj Ali-paša Evropske vlade, tako jih je hotel tudi zdaj Midhat-paša; kajti načrt Ali-pašine ustave je Midhatovi ustavi podoben kakor jajce jajcu. Ali-paši se je posrečilo v Parizu opehariti Evropo, Midhatu pa — zdaj ne. In zakaj ne? Zato, ker je Ruski pooblaščenec general Ignatiev zagledal zajca za grmom. Rusija vé, da Turku ni nikdar nikoli nič upati.

Tako se je ta pot konferenca razbila, ker so morda tudi drugi pooblaščeneci Evropski spoznali švindel s „Turško ustavo“. Midhat-paša pa je bil zapoden, kakor zapodí glediščni vodja igralca, ki svoje naloge ne izpelje po volji njegovi. Če bi se konferenca v Carigradu ne bila razbila, ali z drugimi besedami: če bi se bilo Midhatu posrečilo vjeti Evropske vlade na limanice, bil bi danes tako mogočen v Carigradu, da bi bil lahko prekucnil še dva ali tri sultane.

Prihodnje dogodbe bodo kazale, je li to resnica, ali ne.

Mnogovrstne novice.

* *Luna bode popolnoma mrknila 27. dne t. m., to je, prihodnji torek zvečer ob poli osmih.* Če bo noč jasna, bo to lepa prikazen, ko bode poprej svetla polna luna otamneti začela zato, ker bode zemlja stopila med njo in pa med solnce, od katerega luna svojo svetlobo dobiva.

* *Še bolj mehkih zim, kakor letošnja, nahajamo v starih kronikah.* Leta 1272. je drevje zeleno ostalo do svečnice, tiči so meseca svečana valili. Leta 1421. so drevesa cvetela sušca meseca, trte pa aprila, isti mesec so bile češnje zrele. Leta 1572. je bila zima vsa podobna uni l. 1272. Leta 1585. je rž o veliki noči klasje delala. Leta 1538., 1607., 1609., 1617. in 1659. ni bilo ne snega ne mraza. Tudi zimi leta 1807. in 1847. ste bili posebno topli.

* *Velike povodnji so bile pretekli teden v Švajci* pa tudi na Českem je Moldava, in na Dunaji Donava zeló velika bila.

Naši dopisi.

V Gorici 18. febr. — Naš deželni zbor je bil sprejel preuredbo tistega paragrafa deželne ustave, vsled katerega morajo deželni odborniki stanovati v Gorici. Te nove postave, ki je določevala, da zamo-rejo odborniki biti tudi zunaj mesta stanujoči poslanci — ni potrdil presv. cesar. Vse ostane tedaj pri starem. — V torek, 20. t. m., opravi naš novi župan, g. dr. Deperis, postavno prisego v novi mestni dvorani. Najviši sklep njegove potrditve je od 2. t. m. — Kakor lani, tako se tudi letos naši posestniki in umni kmetovalci shajajo vsak torek v gostilnici pri Brandtu in imajo tu veččaki kmetijstveni govore. Dne 26. t. m. bo govoril dež. kmetijske šole prof. dr. König o predmetu „Vino in kemija“. Nadaljeval bode svoje razprave o vinstvu 5., 20. marca in 9. aprila. — Pustna „korsa“ je bila srednja; gledavec je bilo veliko, toda niso imeli posebnega gledati. Odkar je bila pri nas ta veselica malo da ne opuščena, ne more več oživeti tako, da bi bila stari, sloveči Goriški korsi vredna naslednica. Opustili pa so bili naši plemenitaši korso tista leta, ko se je bila začela huda trtna bolezen (od 1852. ali 1853. naprej). Prve korse pa v pustno nedeljo še celó bilo ni. Ni bilo namreč ni

enega voza; pač pa obilno zijala prodajočih ljudi. — Bolj ko pust me mikajo že spet moje ciprese pri Kapucinih. Drevesa, o katerih sem govoril uni pot, so tista poleg ulice, ki drži proti Tržaški cesti; ali — te dni je mestno starešinstvo spet sklenilo, da se ima tudi na drugi strani — tje proti Podturnu — ulica razširiti. V ta namen prodajo Kapucini nekaj metrov vrta in — drugo lepo vrsto staro-častitljivih cipres. Takrat je starešinstvo že naprej — brez vrtnarske komisije — sklenilo, da se morajo ciprese odpraviti. Jez ne vem, zakaj tudi na tej strani našo mestno gospôdo ciprese v oči koljejo; znabiti, da jim dišijo preveč po — samostanu. — Ne daleč od Gorice (pa za zdaj ne smem povedati, kje) so našli lep in dobro ohranjen rimljanski mozaik, katerega dobi brž ko ne deželni muzej. Poprej ni bilo nikdar nič slišati o starorimskih starinah v tistem kraji. — Zdaj še o — vremenu kaj. To je zraven cipres gotovo mojih dopisov najnedolžniši predmet. Imeli smo dneve pretekli teden, o katerih naši tuji — „Nizzanski“ — gospodje pravijo, da pri njih še maja meseca tako prijetnih ni. Včeraj pa se je bilo napravilo za dež; ali — po noči je zametlo vse polno snega po gorah; vsled tega se je nebó razjasnilo in v naši Nizzi je spet lepa spomlad — bis auf weiteres.

Zdolnji Zemon na Notranjskem 17. sveč. J. P. Š. — Ker imamo zmirom voljno vreme, smo pričeli trte obrezovati, ki so prav zdrave; al drugo drevje, kakor hruške, jabolane itd. ne kaže, da bo cvetelo. — Naši vaščani so se hvalevredno dela poprijeli; vedno delajo zdaj na polji: kopajo kamnje, popravljajo poti, cesto po vasi in do cesarske so tako lepo napravili, da je kaj, tudi 2 nova kanala so dodelali, ki sta bila silno potrebna. Največ zaslug o tem si je pridobil naš podžupan Andrej Baša in pa naš grajščak Fr. Skribani. Da si nista ona dva toliko prizadela, še zdaj bili bi imeli staro zanemarjeno grdobo. Zato smo jima jako hvaležni. Zdaj je naša vas vsaj vasi podobna. Kjer vlada sloga, se prav veliko lepih in koristnih reči z zedinjenimi močmi napravi! — Tudi za drevje so se naši ljudje poslednja leta vneli ter ga prav marljivo sadé. A za novce in za živež jim gre jako trda; vsaj to je sreča, da nam je Bog dal letos dobro zimo. Čebele so pa vendar zeló pomrle, tako, da nekateri panji so nad polovico delavk zgubili. Meni, ki sem jih pustil 17 čez zimo, hvala Bogú! ni do zdaj še nobeden popolno umrl. — Pustne norosti so minule; al pri nas to je skoraj po vsem Notranjskem, ni skoro nikoli tako tiho in mirno „pasal“ pust, kakor ravno letos. Ljudje so krotki, ker jim vsega primanjkuje.

Iz Kranja 17. febr. — p — Danes nas je zapustil profesor tukajšnje gimnazije Karol Glazer, vsled minister-skega ukaza od 10. t. m. „stante pede“ premeščen v Weidenau na Šlezko, odkodar na njegovo mesto pride nek suplent — trd Nemeč. Osupnilo je to nenadno premeščenje vse naše meščane tem bolj, ker je profesor Glazer bil velespoštovan učitelj, mož mirnega značaja, obnašal se v vsacem oziru izgledno. Edina pregreha njegova mora po takem le biti to, da je poleg izvrstne učiteljske sposobnosti bil pošten narodnjak in čitalnici naši v pevskem oziru marljiv podpornik. Po vsem mestu gre glas, da ga je denunciral neki „kolega“, ki ga tudi nasprotna nam stranka tako pisano gleda, da mu je iz kazine slovó dala. O tej dogodbi zdi se nam pa to dvojno še posebno čudno; prvič to: naša gimnazija bila je osnovana za narodno gimnazijo, to je, s slovenskim učnim jezikom, in zdaj daje nam — Nemčija učitelje; drugo čudo pa je to, da ima vlada denarja dovolj za stroške taci premeščenj, za poplačanje stvarnih potreb-